

magazín

Základní škola Hlučín-Rovně,
okres Opava
Ročník 2, číslo 3, červen 2017

Kristýna Schmidtová, 3. A

Jarní show - kdo všechno je do letošní show zapojen?

- SK Mažoretky Paprsky Hlučín
- Honza Hejtmánek (3. B, klavír)
- děti ze školní družiny
- Ela Zavrtalová + Adéla Kleinová + Zuzana Horáčková (3. C, zpěv)
- Meislová + N. Štenclová + V. Kondrčíková + M. Ure (4. A, tanec)
- celá třída 3. A
- D. Beinhauerová + L. Matušková (3. A, mažoretky)
- T. Czyž, M. Czyž, M. Baloušek, L. Baday, A. Juchelka, V. Fichna (5. A, parkour)
- M. Jirásková (8. A, zpěv)
- J. Adámková (7. D, tanec)
- to nejlepší z 6. B (scénka)
- Denis Chvěja + jeho girls (4. C, tanec)
- H. Zemková (6. B, zpěv)
- Adriana Hamerská + taneční partner (3. B, tanec)
- Viktor Hrubý (3. C, trombon)
- členky baletu při ZUŠ Hlučín (žákyně 7. + 8. ročníku, balet)
- školní pěvecký sbor Sluníčko
- The Free Movement
- D. Veselý (9. B, kytara)
- žákyně II. st. a další.....

Adresa redakce:

Základní škola Hlučín-Rovně, okres Opava, Cihelní 1417/8, 748 01 Hlučín

E-mail redakce: redakce@zsrovny.cz

Redakční rada: Natálie Bílská, Lukáš Grümman, Marie Hájovská, Jan Jasvec, Markéta Jasvecová, Veronika Jiravová, Viktorie Kadlecová, Kateřina Obdržálková, Mgr. Veronika Kadlecová a Mgr. Andrea Tomečková

Aktuální číslo naleznete na webových stránkách školy.

Sluníčka na jaře

Březen a duben se nesly v celkem poklidném duchu pravidelných středečních zkoušek. Na začátku dubna získala Sluníčka 2. místo v kategorii Reprezentant města Hlučína – kolektiv.

V květnu nás čekala hned čtyři různá vystoupení téměř v jednom týdnu. 18. května dopoledne jsme zpívali na hlučínském náměstí v rámci Dne zdraví a sociálních služeb a odpoledne jsme zahajovali výstavu paličkované krajky v Červeném kostele. Hned další den v pátek 19. 6. jsme vyrazili do Ostravy do Střediska volného času na Přehlídku ostravských i mimoostravských sborů Veselé zpívání. Odsud si každý odvezl medaili a zážitek v podání zpívání společné skladby všech sborů.

Týden poté jsme 26. května odpoledne účinkovali v rámci festivalu filmové hudby Srdeční záležitost. Pro tuto příležitost jsme se spojili i s orchestrem hlučínské ZUŠ Smyčáček a krom jiných zazněla skladba Vois sur ton chemin z filmu Slavíci v kleci a Markéta Jasvecová si zazpívala sólo v ústřední písni z filmu Rebelka. Obzvláště nás potěšila velká návštěvnost a podpora publika.

Závěrečnou tečkou za úspěšnou sezónou je školní SHOW a slavnostní předávání vysvědčení devátým ročníkům. Pak už se na sebe budeme těšit zase v září.

Veronika Kadlecová

Srdeční záležitost

Dne 26. 5. 2017 se na nádvoří hlučínského zámku pořádal festival filmové hudby. Dopoledne byly připraveny workshopy pro děti, aby zažily klasickou hudbu jinak. Dopoledne vystupovali žáci ZUŠ z Moravskoslezského kraje a naše 6. B zazpívala pohádku Červená Karkulka. Odpoledne vystupovaly větší sbory a orchestry. Pěvecký sbor Sluníčko společně s orchestrem Smyčáčkem zahrály několik písní. Na tuto akci se přišli podívat žáci naší školy, účastnili se workshopů a poslechli si nejznámější filmové melodie.

Markéta Jasvecová, 8. C

červen 2017

Jazykový kurz osmých tříd

Ve dnech 2. - 5. května se konal první jazykový kurz pro osmé ročníky. Děti měly jedinečnou možnost si procvičit a prověřit, co už umí z anglického jazyka, a také se naučit něco nového.

Program byl velmi pestrý, byl tvořen například hrami, ve kterých

si děti mohly vyzkoušet obchodování. Ale taky

nebyl jen o studování angličtiny, vypravili jsme se navštívit lesní bar a při tom si hezky zaběhali. Zkrátka všichni si tam přišli na své. Užili jsme si i trochu kultury, a to při návštěvě jeskyně. Výklad byl pro slabší angličtináře v českém jazyce a pro ty zdatnější v jazyce anglickém.

Na jazykový kurz s námi vyjel i Raymond Ure, který je ze Skotska a na naší škole vyučuje anglickou konverzaci. Mohli jsme se s ním pobavit a dozvědět se něco o jeho zemi.

Většina dětí si to moc užila.

Další osmé třídy se mají opravdu na co těšit!

Michaela Pannová, 8. B

Škola v přírodě čtvrtých tříd

Letní školu v přírodě strávili čtvrtáci v malebném prostředí valašského Nového Hrozenkova. Sluncem prozářené dny naplnil program „Po stopách Portášů“. Žáci přijeli spokojeni, nadšení, o čemž vypovídá následující dopis.

Moje nej škola v přírodě

Vrchní lesík nad hotelem byl moje místo zážitků a her. Bylo tam krásně zeleno. Hráli jsme tam suprovní hry. Díky tomu jsem se i inspiroval. Hru s čísly na zloděje si chci připravit na moji oslavu. Teď, když na to vzpomínám, škoda, že tam už nejsme.

Kytara u ohně, skvělé věci, zážitky. Nejtěžší bylo vydržet hádky na pokoji. Trochu jsem se bál usínání bez rodičů poblíž, ale zvykl jsem si a zvládl to. Celý týden byl fajn. Pan kuchař by měl dostat za vaření jedničku s hvězdičkou.

Nový Hrozenkov
17. 5. 2017

Milá maminko,
zdravím tě ze školy v přírodě v Novém Hrozenkově. Mám teď odpolední klid, tak píšu tento dopis. Mám se tu moc hezky, bydlím na pokoji s Andy a Bárrou. Včera jsme hráli v lese hru na čísla, moc mě to bavilo. Dneska jsme byli na celodenní túře, šli jsme 12,5 km na Kohůtku a na Portáš.

Už se těším na zítřek, protože budeme hledat poklad. Pozdravuj všechny.

Ahoj Anička ze 4. C

Danny Knap, 4. A

červen 2017

Ohlédnutí za jazykovým kurzem

Ráno jsem se vzbudila velmi brzo. Byla jsem už sbalená. Posnídala jsem a šla jsem se obléci. Potom mě taťka odvezl před školu. Tam pro nás přijel autobus. Byl veliký a modrý. Protože tatínek musel odjet do práce, dal mi kufr do autobusu tatínek od Dorotky. Se spolužáky jsme nastoupili do autobusu. Jeli jsme do hor zvaných Jeseníky do vesnice Suchá Rudná. Těšila jsem se čím dál víc a víc. Cesta rychle uběhla. Konečně jsme tu!

Všude kolem nás bylo krásné prostředí. Svítalo sluníčko a bylo pěkně. Zabydleli jsme se v hotelu Paramon. Potom jsme šli na oběd. Po obědě jsme se vydali na procházku ke kyselce. Šlo to po cestičce kolem potůčku a potom zase lesem. Vyvrtla jsem si kotník. V úterý jsme šli do Karlovy Studánky. Málem bych zapomněla, že jsme měli dopoledne i výuku angličtiny.

Každý den jsme se střídali u různých učitelů. Ve středu jsme měli odpoledne pětiboj a večer diskotéku. Čtvrtek se mi líbil nejvíce, protože jsme navštívili biofarmu. Byly tam krávy a kozy. Kozy pobíhaly v ohradě a my jsme mohli jít mezi ně si je pohladit. Byl to pro mě veliký zážitek. V pátek jsme se sbalili, poobědvali a odjeli domů. U školy mě přišla vyzvednout maminka s bratrem. Domů mě odvezla paní Vlčková autem, protože mě ještě pobolíval vyvrtnutý kotník.

Ahoj, loučím se s vámi.

Kateřina Reiská, 3. A

Také třída 3. B se svou vyučující Janou Kostolányovou byla na jazykovém kurzu. Fotografie je pořízena při návštěvě ekofarmy v Suché Rudné - Staré Vodě. Děti si vyslechly přednášku o ekologickém chovu skotu a koz a o výrobě biopotravin. Také měly přístup ke všem zvířatům a moc si to užily.

Třídní výlety

6. C se svou třídní učitelkou Zuzanou Kubecovou byli v Ostravě na slezskoostarvském hradě, kde měli prohlídku. Poté se odebrali do centra, kde si zahráli laser game a pak si vyzkoušeli virtuální realitu HTC VIVE.

Třída 6. B přespala v tělocvičně pod dohledem Andrey Tomečkové a Lukáše Hartmanna. Jeli se podívat na Landek, kde sfárali do dolu a vyzkoušeli si obtížné podmínky při práci záchranářů BZS. Díky vstřícnosti pana Kroulíka prošli garáže a zázemí HZS v Zábřehu. Zařídili si na lasergame a virtuální realitě v centru Ostravy. Absolvovali exkurzi v Dolní oblasti Vítkovic a vyšli na Bolt Tower.

9. C se vypravila s Lukášem Hartmannem do Moravčan u Olomouce na rafty.

Jan Jasvec, 6. C

Matěj Múdrík: Výlet 9. A

Blíží se konec školního roku a v jednom městečku ve Slezsku jménem Hlučín na základní škole na Rovninách je jedná devátá třída. Je to ta nejsuprovější třída na světě, a tak Vám budu vyprávět o jejich školním výletě.

Jednoho brzkého a trošičku chladného rána se vydala jedna dosti podivuhodná devátá třída na výlet. Nebyl to jen takový obyčejný výlet, byl to náš poslední, a tak jsme si ho chtěli všichni vychutnat jako ten nejlepší opečený mářšmeloun.

Jeli jsme ve velké pohodě a s úsměvem na našich úžasných rtech. Jakmile jsme dojeli k ubytování, tak jsme se zabydleli. Problém byl, že naše úsměvy nás brzo opustily, protože začalo ne kapat, ne pršet, ale prostě lít jako z konve. A já se nemohl koupat. No, jako vypravěč a pisatel tohoto příběhu Vám tu nechci brečet, ale kdybyste to viděli, tak by Vám bylo taky do pláče.

Ovšem ráno se krásně vyjasnilo a mohli jsme všichni jít na pořádnou procházku. Celá třída šla celkem pohromadě, až na jednoho hyperaktivního chlapce, který šel 100m před krásně synchronizovanou skupinou. ☺

Můžu Vám s klidným srdcem říct, že po zbytek dnů nepadla ani kapka, což bylo znamení pro mě a pro mého spoluotuzilce Kubču. Znamení, že se máme jít koupat. Tak jsme tam nekompromisně skočili a bylo nám jedno, že voda měla 14 stupňů. Podotýkám, byli jsme první, kdo se tento rok koupal v onom bazénu.

Tak jsme si splnili svoji výzvu a užívali si poklidný, krásný, veselý a ukecaný zbytek našeho kouzelného výletu. Byl to velice bombový výlet s ještě víc bombovými lidmi. A dokonce nám přál i někdo tam nahoře, protože nám naservíroval nádherné počasí. Až na ten jeden den. Holt jde vidět, že nás mají rádi úplně všichni. ☺ A co je úplně nejlepší? Že jsme si to užili jako jeden člověk!!!

červen 2017

Basketbal

Dne 14. 3. jsme se my, dívky 8. a 9. tříd, rozhodly vybojovat postup v okresním kole v basketbalu. Jelo se jako vždy ráno do Opavy a už od rána panovala dobrá nálada a naděje na postup. Nejprve jsme jely na halu do Kylešovic, a když jsme porazily školu Ed. Beneše, tak jsme postoupily dál a jely jsme na ZŠ Mařádkovou do finále, kde jsme se umístily na krásném 4. místě. Mladší dívky to měly podobně, 23. 3. se také z okrskového kola v Opavě - Kylešovicích probjovaly do okresního finále, které se konalo na ZŠ Englišova. Celkově se umístily na 4. místě.

za team Lucie Schikorová, 9. B

Atletický květen

V letošním roce se rovnínské atletky z šestého a sedmého ročníku zúčastnily mnoha soutěží. Nejúspěšnější měsíc byl však květen, ve kterém reprezentovaly školu dohromady čtyřikrát.

První velký úspěch byl pátek 5. května na ZŠ Hornické, kde se konal atletický čtyřboj. Pětičlennému týmu - Natálii Rafaelisové, Anetě Paterové, Elen Kaspříkové, Lucii Bláhové a Štěpánce Chrenové se podařilo postoupit z okrskového do okresního kola z prvního místa mezi hlučinskými školami.

Okresní kolo atletického čtyřboje se konalo 22. května v Opavě. Přestože se dívky umístily na pátém místě a nedovezly žádné medaile nebo poháry, přijely ze závodů s úsměvem na rtech a se spoustou zážitků.

Před zmiňovaným okresním kolem byla však ještě jedna soutěž. Také se jednalo o okresní kolo, ale patřilo soutěži Pohár rozhlasu. Ve středu 10. května si na Tyršově stadionu zazávodilo dvanáct dívek – Ema Jonášová, Ema Rosenbachová, Elen Kaspříková, Aneta Paterová, Natálie Rafaelisová, Emílie Vitásková, Lucie Bláhová, Natálie Lipnická, Karolína Tvrdá, Štěpánka Chrenová, Kateřina Bartušková a Erika Kreuzerová. Za sebou nechaly jedenáct škol a přivezli stříbro, které jednoznačně znamenalo postup do krajského kola.

Ve čtvrtek 18. května stál v 7:20 celý tým na vlakovém nádraží připraven na velký den, na krajské kolo soutěže Pohár rozhlasu. Rovniny soutěžily proti všem školám moravskoslezského kraje. Celkově se holky umístily na šestém místě, což je velký úspěch. Vlastně největší ze všech zmiňovaných.

Moc děkujeme za reprezentaci oběma týmům. Pro některé to byl nejspíš jen další obyčejný měsíc, pro holky a mě nezapomenutelný květen plný úspěchů. Jsem na své dva týmy hrdá a bylo mi ctí se zúčastnit všech závodů.

Velký dík patří také paní učitelce Minárikové, která umožnila několika dívkám zazávodit si a strávit tak několik krásných dnů plných sportu a úspěchů.

Aneta Paterová, 7. A

červen 2017

Co by bota vyprávěla...

Když si tak hovím pod vitrínou, je mi líto, že málokdy můžu někomu povyprávět, jak to vlastně bylo. Já vím, že znáte příběhy z cest od mého majitele a jeho kamaráda, ale co když z mého pohledu to je jinak? Nevíte, jak jsem se cítila při výstupu na Kilimandžáro.

Zpočátku bylo vše v pořádku, ale po chvíli začalo přibývat kamení, a to mě pěkně bodalo. Nebo u Cheopsovy pyramidy... Bylo by to určitě krásné, ale když jste pořád u země, nevidíte ani na vrchol oné pyramidy. Byla jsem akorát zasypána pískem a pěkně jsem se dusila. Dny ubíhaly a já jsem byla čím dál špinavější. Neměla jsem šanci si dát sebemenší sprchu. Když se šli pánové umýt, nechali mě u auta čekat.

Musím však zdůraznit, že nejvíce se mi líbilo u jezera Titicaca. Bylo tam nádherně... ach. Ta průzračná voda. Dokonce i na mě dopadlo pár kapek vody!

Ale to už je pryč... Teď tu takhle ležím, špinavá a bez nových zážitků. Akorát se na mě pořád někdo dívá, jako bych byla osmý div světa...

Viktorie Kadlecová, 7. A

Co vypráví deník...

Zatímco se návštěvníci se zájmem rozplývali nad vybledlými slovy v deníku, on vzpomínal na chvíle, kdy byl ještě nedotčený.

Ležel v tašce a chtěl se rozhlédnout okolo. Všude kolem něj se rozprostírala nepříjemná tma a on nemohl vyskočit ani z Tatry, natož z příručního vaku na sedadle Miroslava Zikmunda.

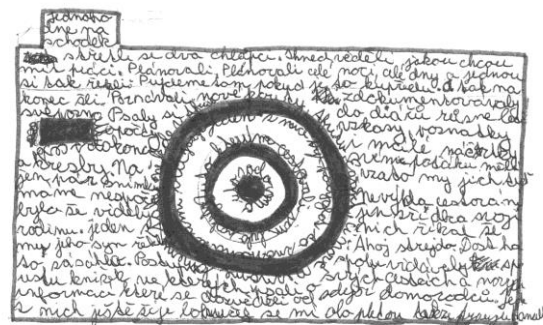
Marně přemýšlel, kde je, odkud se vlastně vzal a proč si jej cestovatelé přivezli, když ještě nepopsali jedinou stránku.

Hluk zvenčí jej nepřesvědčil o tom, že by se konečně mohlo stát něco zajímavého, co by se mělo uchovat i ve slovech. Poté znovu nastalo ticho a deník věděl, že se opět nemýlil. Jeho myšlenky se točily kolem jediné věci. Napíše do něj vůbec někdy někdo alespoň slovo?

Tatra se rozpohybovala. Najednou někdo vak, kde byl deník uložen, otevřel a něžně ho vzal do rukou. Ozvalo se cvaknutí propisky a tichý, ale krásný škrabot papíru.

Naleštěné stěny skleněné vitríny poskytovaly návštěvníkům jasný a čirý pohled na důležitého účastníka cest. Deník se ale ve svých vzpomínkách vracel do Tatry, kde sice nevěděl, co se s ním děje, ale poté prožil největší dobrodružství svého života.

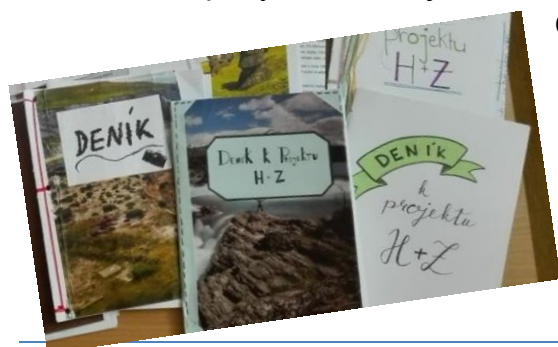
Veronika Jiravová, 7. A

Marie Anna Kaniová, 8. A

Julie Krupová, 8. A

Rozhovor s Hanou Paskudovou

Hanka Paskudová je bývalá žákyně naší školy a v této době navštěvuje Gymnázium Hladnov. Také pravidelně hraje v dětské opeře.

1. *Není to tak dávno, co jsi odešla z naší školy a zároveň se rozloučila se Sluníčky. Čemu se věnuješ teď? Zůstala jsi u zpěvu?*

„Chodím pravidelně zpívat do Operního Studia při Národním divadle moravskoslezském a také navštěvuji sbor Hladnov Rock choir.“

2. *Kde tě můžou ostatní vidět?*

„Pokud jde o divadlo, můžete mě vidět v představení **Josef a jeho pestrobarevný plášť**, který má derniéru 18. 6. v divadle Jiřího Myrona, nebo také v baletu **Louskáček** a **Sen noci svatojánské**, dále také v září uvedeme obnovené představení jménem **Zob zob zoban!**“

3. *Jak dlouho nacvičujete představení?*

„To záleží jak kdy, můžeme na něj nacvičovat půl roku, ale taky třeba jen dva měsíce.“

4. *Jak to vypadá se studiem? Už víš, čemu by ses chtěla věnovat v budoucnu?*

„Mám pocit, že se ve mně nic nového nepohnulo, pořád nemám tušení, co bych chtěla dělat, ale chtěla bych zkusit JAMU v Brně.“

5. *V létě 2016 sis mohla zaspívat s Chinaski na festivalu Štěrkovna Open. Jak ses k tomu dostala? Jaké byly tvé pocity? A jaká byla samotná skupina?*

„Dostala jsem se k tomu přes paní učitelku Kadlecovou, která mi taky pomohla se na celé vystoupení připravit. Byla jsem z toho nadšená, ale těsně před vystoupením

jsem byla šíleně nervózní. Ve chvíli, kdy jsem vběhla na pódium, to ze mě všechno spadlo a jediné, co se mi honilo hlavou, byla myšlenka, že si to musím užít. Chinaski jsem měla možnost poznat trochu víc, když jsem s nimi zpívala v Olomouci. Nejdřív jsem měla pocit, že jsou to takoví ti typičtí namyšlení chlapi z kapely, ale když jsme začali více komunikovat, ukázalo se, že jsou moc fajn a příjemní.“

6. Ovlivnil tě některý z učitelů?

„Určitě ano, nejvíce mě ovlivnil přístup p. Kadlecové a Holé, nesmím ale zapomenout na ostatní učitele, protože mě osobně posune dál i to, když mě někdo pochválí, je to takový můj hnací motor. ☺“

7. Jak vzpomínáš na svých 9 let na Rovninách a ve Sluníčku?

„Sluníčko mi dalo asi nejvíc a v mých začátcích mě posunulo nejdál. Bylo, je a bude vždycky moje rodina, kdyby totiž nebylo, tak bych nezpívala tak, jak zpívám dnes. Je to skupina skvělých lidí se zájmem zpívat a dělat hudbu, protože je to baví. Určitě nikdy nezapomenu na skvělé projekty, jako byla Tramtárie, se kterou jsme se podívali do Polska, různá nahrávání, koncerty - například s Danielem Hůlkou a Lubomírem Brabcem. Dalo mi to moc. ☺“

8. Jak jinak trávíš volný čas a kolik ho asi máš?

„No, s mým volným časem je to vtipné. Když teda nemám zkoušky, představení, koncerty, školu,

autoškolu a podobně, tak se snažím věnovat rodině, přáteli a kamarádům, ale i kdybych přišla o všechno volný čas, nikdy bych se zpěvu nevzdala. Je to něco, co mě naplňuje a dělá šťastnou.“

Viktorie Kadlecová, 7. A

Postavíme si náš sen?

PODAŘÍ SE NÁM S VAŠÍ POMOCÍ SHROMÁŽDIT FINANCE NA ZŘÍZENÍ NAŠÍ

S-COOL RELAX ZÓNY?

Milý kamaráde, vážení rodiče, prarodiče a vůbec všichni čtenáři!

Pokud čtete tyto řádky, pravděpodobně se právě chystáte uběhnout dva kilometry a následně si nenecháte ujít tradiční školní show. Dvě akce, které jsme poprvé loni spojili do jedné a přestěhovali je pod širé nebe.

Školní jarní show má dlouholetou tradici a výtěžek z ní byl vždy určen výhradně pro charitativní účely.

Letos bychom VÁS VŠECHNY chtěli seznámit s projektem malinko jiným. Není tajemstvím, že ve škole po deseti letech přestal fungovat bufet. Po vybourání chladicího pultu a vitrín zůstává prázdné nevyužitě místo. A zrodil se nápad. Co takhle vytvořit zde jakési odpočinkové a setkávací místo pro všechny napříč ročníky? Zákoutí je prostorné, v samotném srdci školy.

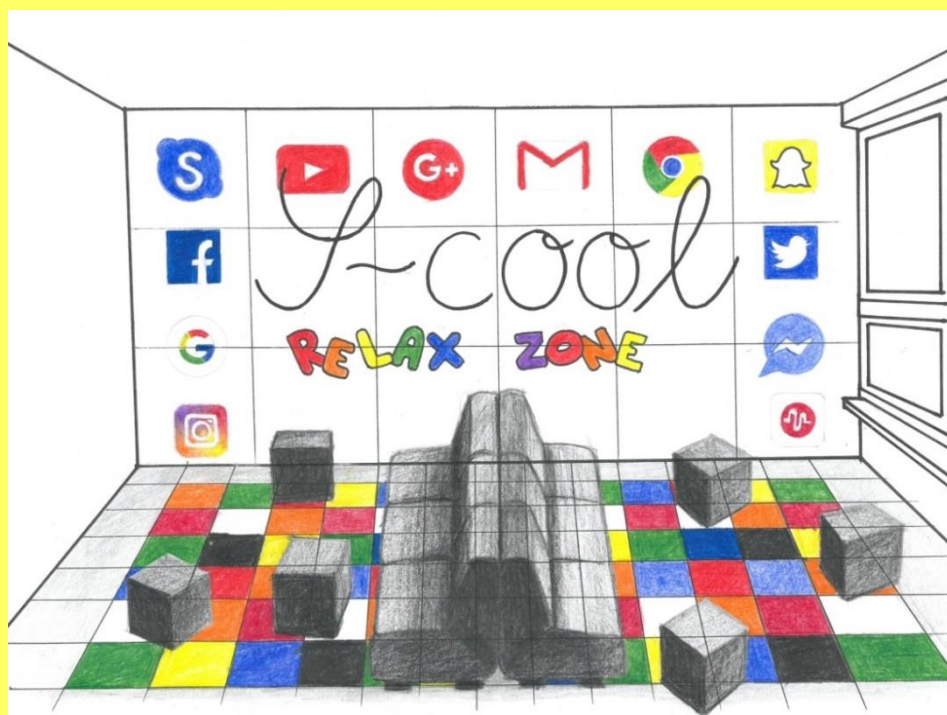
Rozpočet školy není bezedný a na prvních místech samozřejmě figurují jiné položky.

A tak DOUFÁME, že se pomocí těchto akcí podaří žákům shromáždit dostatečnou finanční hotovost, aby se mohl projekt nazvaný S-COOL RELAX ZÓNA uskutečnit.

V hodinách výtvarné výchovy žáci tvořili návrhy, jak by prostor mohl vypadat. Z nich bylo vybráno pět vítězných nápadů a spojením toho nejlepšího, co nabízely, vznikl definitivní projekt.

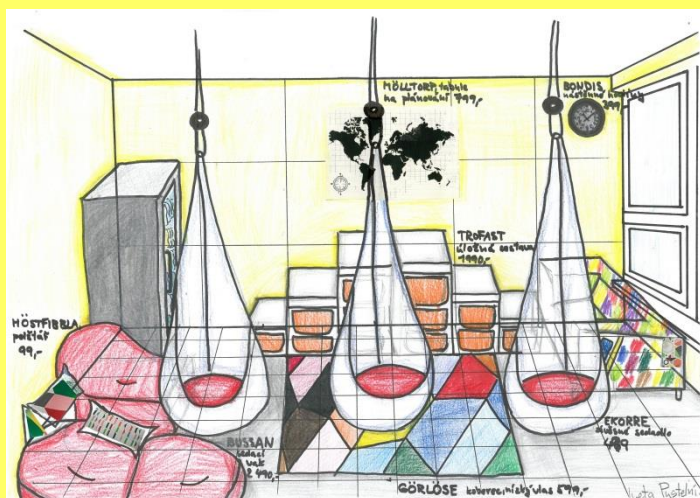
Tereza Vojvodíková, 8. C

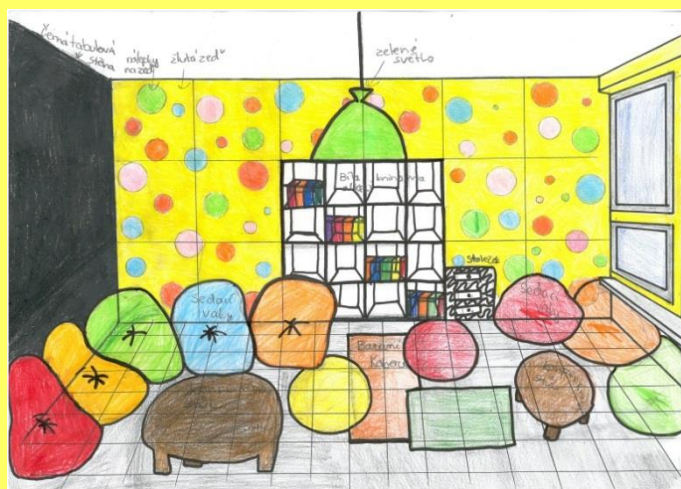
Dovolte nám jej představit.

Rozpočet

Koberec barevný kostkovaný	2 ks	5.499,- x 2	10.998,-
Sedací souprava Klippan – šedá (Ikea)	3 ks	4.490,- x 3	13.470,-
Taburet – černý	6 ks	999,- x 6	5.994,-
Policový díl Kallax žlutý (Ikea)	2 ks	1.190,- x 2	2.380,-
Barvy a materiál k vymalování			1.000,-
Celkem			33.842,-

Z vítězných návrhů žáků

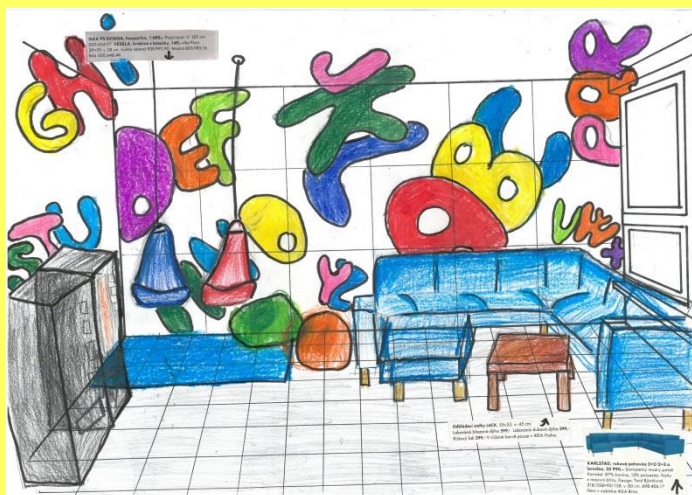
Iveta Pustelníková, 7. B

Nikol Chybíková a Marie Kaniová, 8. A

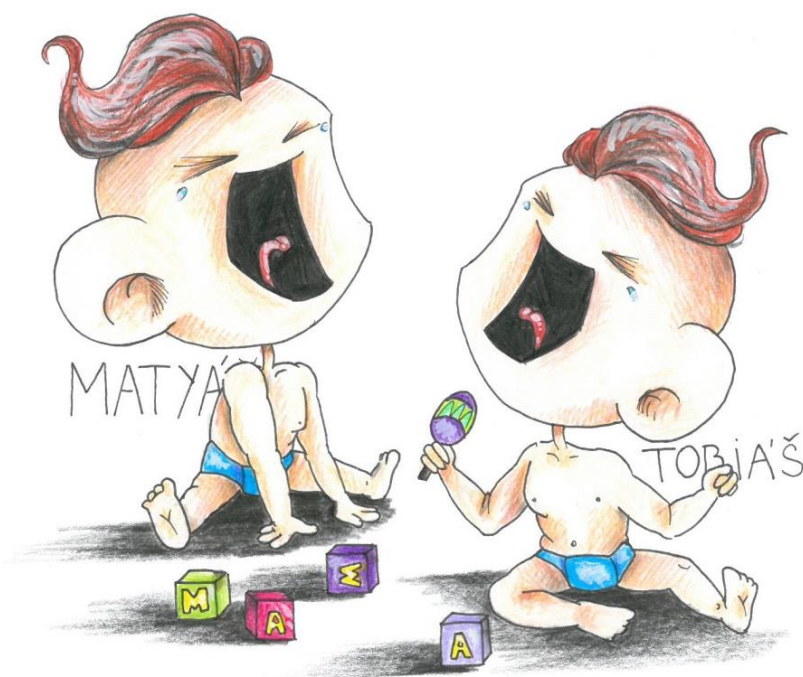
Markéta Hájovská, 7. A

Šimon Kvašný, 7. A

Můj život s dvojčaty

Byla jednou jedna dvojčata... Původně se měla narodit jenom ségra, ale nakonec se 3. května narodili dva kluci. Dvojčatům jsme dali jméno Matyáš a Tobiáš Hamplovi. Neuměli brečet, jenom leželi a většinu dne prospali. Dům byl plný návštěv. Těšil jsem se na to, až vyrostou a bude s nimi větší zábava.

Klára Vodičková, 8. C

Když měli sedm měsíců, uměli už pást koně, trochu ložit, brečet. Tobiáš už měl dva zuby, takže všechny rád kousal, a Matyáš před ním utíkal ke schodům. Hodně je to bavilo. Už jedli i přesnídávku.

V osmi měsících už uměli kluci lézt dobře. Také se stavěli kolem nábytku. Dělalí jsme závody. Vzali jsme jim hračku a lákali je, oni lezli. Matyáš ostře vystartoval a vypadalo to, že vyhraje, ale pak se Tobiáš postavil na čtyři a už to bylo. Hned ho přešel. Někdy na něho i Tobiáš vylezl. To pak hodně brečel.

Jak vypadá den s nemocnými dvojčaty? Tobiášek má horečku, chce být pořád u maminky, ani tatka mu nestačí. Pořád se tulí a pláče. Matýsek má jenom rýmu, tak je veselejší, ale i tak se rád přitulí. A co je horší než nemocné miminko? Dvě nemocná miminka!

V devíti měsících už kluci začínají mluvit. Tobiáš pořád dělá ne, ne, ne. Asi by chtěl být sova. A Matyáš pořád dělá pac, pac, pac. A lozí a lozí sem a tam, někdy se u něčeho postaví. A víte, co je výhoda dvojčat? Že to nejsou trojčata.

Dvojčata mají skoro deset měsíců a maminka má zlomenou ruku. Matyáš se na začátku sádry trochu bál. Potom se už nebál a Tobimu to bylo úplně jedno. Pak se tomu už oba smáli.

Vánoce s dvojčaty byly veselé. Kolem stromečku jsme měli ohrádku. Kluci se u ní pořád stavěli. Málem jsme stromeček neměli nazdobený. Dvojčata totiž večer nechtěla jít spát a nemohli jsme zdobit. A při štědrovečerní večeři měl Matyáš špatnou náladu. Ale berme to z té lepší stránky, díky tomu jsme měli dříve dárky.

Dvojčata už oba umí ne, ne, ne. Dělají oba různé hlouposti. Na sádru už si zvykli, jen někdy se o ni bouchnou. A pak pláčou. Z Tobiho se ještě nestala sova, ale určitě po tom touží. Oba si spolu povídají. Je to sranda.

Je večer, půl deváté je pryč. Kluci lítají po obýváku a já sedím na schodech. Ještě že tady se nedostanou. Taťka Matyášovi stříhá nehty. S dvojčaty je to tak, že když jsou dlouho vzhůru, tak to neznamená nic dobrého. Třeba dneska se Tobiášovi povedlo odlomit kus omítky. A pak ji cumlal.

Jak vypadala první větší rvačka dvojčat? Dneska se ti dva prali o maminčin mobil. Matyáš si s ním hrál a Tobiáš mu ho bral, tak ho Matyáš kousnul. Tobi ho začal bít a mobil mu vzal. Oba křičeli a mamka se naštvála a mobil jim vzala.

Kluci už umí stát bez držení. Taky umí ložit po schodech. Bereme je i ven na zahradu. Matyáš se nechce rukama dotýkat trávy. Proto loží po kolenech. A největší sranda je, jak mě Tobiáš tlačí na odrážecím autíčku. Už má sílu.

První návštěva v zoologické zahradě se vydařila. Dvojčatům se tam líbilo. Všude samá zvířata. Žirafa sem, žirafa tam, k tomu opice chytaly mouchy. Pohoda. Zato sloni dupali. A dvojčata jenom pořád koukala a usmívala se.

O Velikonocích jsme s dvojčaty vyjeli do Technického muzea Tatra v Kopřivnici. Samá auta. Osobní i nákladní a dvojčatům se tam moc líbilo. Byla tam Tatra 87, Tatra 77 a Tatra Buggyra Dakar. A dvojčata pořád jen dělala samé brm, brm, brm. Hodně se smála, určitě se jim to moc líbilo. Taky by si kluci rádi na auta sáhli, ale to se nemůže.

Dvojčata už měla rok. A tichá voda břehy mele. S dvojčaty je to takto. Když je chvíle ticha, neznamená to nic dobrého. Třeba rozmotají toaletní papír nebo vlezou do sprchy, vylíjí konev s vodou, vlezou na schody a největší zábava pro ně je vylézt na televizní stůlek. Jsou to malí kaskadéři.

Child of Light

Kapitola 2. Stíny

„Vážně, ty moc nedáváš pozor při hodinách mytologie, že? O bludičkách nám Rouwe už říkala. Vzpomínáš? Bylo to tehdy, když hodně pršelo a kroupy zničily celou úrodu křiklavek. Nebylo to tak dávno, to si musíš pamatovat. Ty se mnou nemluvíš?“ Raven se otočila a čekala, že se setká s mořskou modří. Jenže modré oči vedle sebe nenašla. Nemohla najít ani jeden rudý vlas. Ervin vedle ní prostě nebyla. Hledala ji mezi stromy, ale strachy bylo všechno jakoby rozmazané. „Ervin!“ hlas jí přeskočil na nepřírozený tón. Mezi tmavými, jehličnatými větvemi zahlédla záblesk plamenitých vlasů. Ty rychle mizely hlouběji v lese. „Ale ne,“ Raven se výdechem alespoň částečně zbavila hrůzy, která se jí odrážela v očích a paralyzovala její končetiny. Mohutným rozběhem shodila Corvuse ze svého ramene. Ten se tím však nenechal rozhodit, rychle se rozletěl skrz jehličnaté větve za Raven, oba následujíc mizející modrou září bludičky.

...

Raven běžela rychle jako ještě nikdy, avšak zdálo se, že se od rudých vlasů, vlajících mezi stromy, spíše vzdaluje. Les jí pod nohy házel všelijaké větve a kmeny a stavěl do cesty pařezy. Rychle přeskočila spadlý strom. Vyhnula se klikatým kořenům. Jako by strom vymrštil svou větev do prostoru. Tenká větev švihla Raven přímo do obličeje. Sykla bolestí, cítila, že jí po tváři stéká kapka krve, nezastavila však a ani nezpomalila. Mezi stromy zase zahlédla rudé vlasy. Záře bludičky byla stále silnější a les byl naopak stále temnější. Jako by se i slunce schovalo, protože se bálo. Ervin se stále víc přibližovala ke skalám Idero. Není to bezpečný kraj. Mnozí říkají, že se uvnitř schovávají temní duchové a démoni.

...

Raven konečně Ervin doběhla. Zastavila se úctyhodný kus od ní. Před nimi se tyčila skála, která mizela ve vrcholcích smrků a táhla se dal lesem. „Er – Ervin?“ oslovila ji váhavě. Neodpovídala. Byla jako v transu. Nehýbala se, jen tam stála a zírала na skálu. „Ervin? Slyšíš mě? Musíme pryč! Není tu bezpečno!“ Raven se pomalu přibližovala. Její kamarádka ji ale pořád nevníkala. Pomalu zvedla pravou ruku do vzduchu a položila ji na ledovou skálu. Raven v životě nic takového neviděla. Ervinina ruka se rozzářila zrovna tak modrým světlem jako samotná bludička. Na stěně skály se objevily modré žíly a v nich běžela modrá krev. Čím výš ale byla, tím více tmavla, až byla černá. Raven s děsem v očích stoupala zrakem po žilách. „Leť pro pomoc,“ šeptla Corvusovi a ten se v momentě rozletěl nad stromy a zmizel v černém mračnu.

...

Jen jejím dotekem celá skála popraskala. Hluboké trhliny a praskliny odkrývaly temnotu. Raven s hrůzou zjistila, že ona modrá záře vychází nejen z její ruky, ale už i z ní samotné.

červen 2017

Neznámá energie ji pohltila. Skála praskla. Kusy kamenů se svalily na mechovou mýtinu mezi stromy. A ty samotné stromy se smrštily více k sobě. Z mýtiny nebyla cesta ven. Velká díra ve skále vedla kdesi do temnoty. Člověk by čekal, že tam bude jen kámen, ale byla tam jeskyně. Kámen na povrchu ji měl jen skrýt, nebo něčemu zabránit, aby se to dostalo ven.

...

Ervin udělala krok vpřed do jeskyně. „Ne!“ křikla po ní Raven a shodila ji k zemi. Ervin se bránila. Škrábala, křičela a vší silou se snažila ze sevření vysvobodit. Raven ji držela na zemi. „Ne! Ervin, uklidni se! Ervin!“ křičela na ni. Nic nezmohla. Najednou se však zuřivý křik změnil v pláč a nářek. „Raven? Co – co se stalo?“ Byla zmatená. Nevěděla, co dělá. Až doted' to nebyla ona. „Jsem tady. Už je dobře.“ uklidňovala ji Raven. Obejmula ji. Ervin přestávala plakat a vzlykat. „Vyrazíme zpátky a všechno bude-“ v půli věty se zarazila. Z jeskyně se ozval hluboký výdech a obě ovanul ledový vzduch. Obě se rychle postavily a oči upřely do tmy. Stíny se hýbaly. Ale čí stíny? Byly to prázdné tvary, vlnící se po kamenné stěně. Šeptaly: „Ervin, běž!“ Postrčila Ervin pryč. „Všude jsou stromy!“ Tak se bála. Znovu začala plakat. „Drž se za mnou!“ Raven si ji schovala za záda. Stíny se valily z jeskyně, zaplňovaly mýtinu zimou. Obklíčily je. Najednou se bez varování z jeskyně ozvalo kvílení a na dívky se vyřítil obrovský stín. Raven stihla dát ruce před obličej a vytvořila kolem nich mlžný štít. Bílý oblak se vznášel nad nimi a všude kolem, stíny přes něj nemohly. Stále se snažily štít prorazit. Mlha se vždy trochu rozplynula, když na ni stín narazil, ale Raven ji vždy stihla opravit. Nemohla to ale vydržet dlouho. Vyčerpávalo ji to. „Už to nevydržím!“ zakřičela přes hlasitý šepot a neustálé šustění. Nad jejich hlavami prolétl Corvus. Raven uslyšela povědomé hlasy za stromy. Jsou tady! „Ted' mě musíš poslouchat!“ obrátila se k Ervin. „Za těmi stromy je Madam Rebeca, musíš se tam dostat. Zkusím ty věci ještě zadržet a prorazím ti cestu skrz stromy. Poběžíš! Nebudeš se ohlížet, ano?“ Ervin nejistě přikývla. „Dobře,“ usmála se křečovitě Raven. Už štít jen tak tak držela. „Až řeknu ted'.“ Soustředila se. Ervin se připravila k běhu. „Ted'!“ křikla Raven, vztáhla ruku ke stromům a prorazila větve vzduchovou vlnou, doprovázenou mlhou. Ervin se na povel rozběhla pryč. Proběhla ledovou mlhou a neohlédla se, jak jí Raven poručila. Čekala, že se Raven rozběhne za ní. Doběhla do bezpečné vzdálenosti za stromy. Až ted' se ohlédla. Viděla, jak Raven prohrává. Jak ji stíny strhávají k zemi. Ona se však stále rvala jako lev. Stále se je snažila udeřit mlhou. Neúspěšně. Stíny byly silnější. Táhly ji s sebou. Ledovýma rukama se po ní sáply a ona už neměla sílu vzdorovat. „Ne!“ natáhla k ní Ervin ruku. Chtěla se jí rozběhnout na pomoc. Někdo ji popadl a nechtěl ji nechat běžet. Byla to Madam Rebeca. „Ne, ne, ne!“ plakala. Viděla, jak její kamarádku, její sestru, pohltila temnota. Stromy se zase stahovaly k sobě. Bránily Ervin, aby jí ještě naposled pohlédla do světlých očí. Stíny se i s Raven smáčkly k sobě, a když se stromy zase zavřely, stíny vystřelily k obloze, do černých mraků. Ervin zbyly oči pro pláč. Zmizela navždy. Nikdy se nevrátila.

Rozhovor s žákem naší školy

Na školním hřišti můžete téměř každý den zahlédnout někoho, kdo se trefuje do basketbalového koše. Tomuto sportu se věnuje i Jan Leibner ze 7. A, který odpověděl na několik otázek.

Honzo, za jaký tým basketbal hraješ?

Protože Hlučín nemá kategorii třináctiletých, tak hraji za tým BK Snakes Ostrava.

Co všechno to obnáší?

Musím jezdit čtyřikrát týdně na tréninky do Ostravy, takže to celkově obnáší docela dost peněz, ale samozřejmě taky mnohem víc než jen to. ☺

Co tě na tom nejvíc baví?

Je to prostě sport a je to basket... Co k tomu víc říct, to se nedá vysvětlit, prostě láska k tomu sportu.

Jaké máte v týmu vztahy?

Občas jsou hodně napjaté... Někdy se hádáme, ale jsme celkově dobrý kolektiv, protože všichni milujeme tenhle sport.

Jaké máte úspěchy a jakých bys chtěl dosáhnout?

Jsme hodně úspěšní... Já mám třeba ocenění *Nejlepší hráč České republiky - třináct let*. Chtěl bych hrát v nejvyšší lize na světě, v NBA... Ale to asi každý. ☺

Jak dlouho basketbal hraješ?

Hraju basket čtvrtým rokem a nepřestává mě to bavit.

Jaké jsou důležité předpoklady pro hru?

Musíte na to mít ruce, nohy, talent a hlavně ten sport musíte dělat pořádně a milovat ho.

Myslíš, že je výška pro basketbal důležitá?

Vůbec si nemyslím, že je pro basketbal výška důležitá... Například můj spoluhráč měří asi 142 centimetrů a je to kapitán týmu. Takže ti, co říkají, že to neumí, protože jsou malí, tak se podle mě jenom vymlouvají. ☺

Krátký komentář ke kempování

Katka kupila krámy ke krosně. Kalendář kázal: „Kemp!“

Karolína kráčela ke Katce, krosna kompletní kapacity. „Kukačky kukaly, kmoťr kyne ke káře.“ Kamarádky kráčí ke kabrioletu Kia, krámy klesnou ke kufru. Karel krotí káru, kontroluje karburátor.

Kára křupe kilometry. Kopřivnice, Kravaře, Komárov, Krnov... Kilometry kvapí.

Kamarádky kecají. Katka kouká ke klíčícím květinám. „Krása!“

Krasojízda kráčí kupředu. Když kára krátce kuckne, kiksne. Konec?

Karel kleje: „Karburátor kaput!“

Kamarádky krouťí krky. Katka křupe kousky karotky, kterou koupila, Karolína křičí: „Karle, kontrolovals káru?“ Karel kýve.

„Kecáš!“ křičí Karolína. Karel krátce krouťí károu, karburátor koná. Karolína klidní klapačku, kamarádky klesají ke káře. Kupředu!

Krasojízda kamarádek končí, když kmoťr káže: „Kilometr ke kempu.“ Kára kiksne. Karel kopne káru. „Krosny ke krkům, kráčíme!“ křikne.

Kolektivně kráčeli ke kraji kempu. Karambol...! Koleno krvácí, kaluž krve kolem. Křuplé kalhoty kazily kochání kouzelnou krajinou. Klábosili, klopýtali, kritizovali konání kamarádů...

Kemp končil kabaret kecání. Kamarádi koupili kofolu, kabanos, kečup, kebab, kreky. Kytara kvílela. Krásné kousky kamarádství!

Veronika Jiravová, 7. A

Jak nás vidí žáci

Zvítězila busta pana ředitele!

Vytvořili ji žáci 9. B – Jana Vodičková, Sebastian Glumbík, David Musial a Daniel Sněhota.

Gratulujeme! (A ten dort od paní učitelky Žídkové si užijte. ☺)

Celý soubor prací k zhlédnutí na

https://www.facebook.com/pg/zsrovniny/photos/?tab=album&album_id=1302612803193241

Hlučínské akce a festivaly

Super den (nebo také Pohoda Family Fest) je nová městská organizace pro všechny HLUČIŇÁKY, co mají rádi hry, sport a muziku. Letos zde můžeme vidět Ewu Farnu, Desmod, Kristínu a spoustu dalších...

Vstupenky: 300 Kč. Děti do 6 let nebo 140 cm mají vstupné zdarma.

Pro rodiče zde máme Hlučínské pivní slavnosti, kde letos bude 50 druhů piva. Ochutnat zde můžete i hlučínské pivo Avar. Tato slavnost bude již druhým rokem opět na hlučínské štěrkovně.

A také pár kilometrů od Hlučina se bude konat již 16. ročník Colours of Ostrava. Letos k nám zavítají Imagine Dragons, Birdy, Jamiroquai a několik dalších...

Zajímavost: Před rokem deník The Guardian zařadil Colours mezi 10 nejlepších festivalů Evropy.

Vstupenky: 4-denní vstupenka stojí 2890 Kč.
1-denní vstupenka stojí 1990 Kč.

Na letošním dvoudenním OPEN MUSIC se můžeme těšit na Vojtu Dyka & skupinu B-Side Band, vystoupí Majk Spirit, Mandrage, Voxel a další...

Zajímavost: Open music je nejstarší rockový festival na Opavsku.

Vstupenky: 575Kč s výjimkou dětí do 140 cm, které mají vstupné zdarma.

Kateřina Obdržálková, 7. D

Výlety za „kačku“

Nechceš být o prázdninách doma? Táhne tě to ven, ale nevíš kam? Jestli jsi řekl ANO, tak jsi tady správně.

Jedno z míst, kam tě zvu, tak to je hlučínská štěrkovna.

Můžeš se zde projít, popřípadě projet a obdivovat krásnou krajinu, ale jestli máš radši vodu, tak si s sebou vezmi plavky, protože zde můžeš i plavat. Cena: 40,- Kč. Provozní doba 8 -19 hod.

Druhé místo bude spíše na zábavu, a to jsou Kravaře - minigolf. Jedna hra trvá cca 1 hodinu. K tomuhle místu už nic nemusím říkat, název mluví sám za sebe, prostě minigolf. Záloha na půjčení míčku a hole: 30,-Kč
Děti do 100cm: Zdarma
Děti od 100cm do 150cm: 80,-Kč
Dospělí: 120,- Kč
Provozní doba: Pá-Ne 11-19 hod.

Třetí místo se nachází v Píšti na koupališti. Je zde také golf a restaurace. Ale zůstaneme u toho koupaliště.

Děti 6-15 let 35,- Kč

Po-Ne 10-19:30 h.

„Milionový“ výlet

Jestli se ovšem chcete plácnout přes kapsu, tak tu mám dva tipy, jak na to.

1. Virtualní realita (XVirtuality) v centru Ostravy. Cena: 350Kč na 60min.

2. Let balonem nad Ostravou. Přibližná cena: 3 500Kč

Fráze na léto v cizích jazycích

Pár vět, které se vám v dané zemi budou určitě hodit.

Turečtina:

Je mi zima, můžete zapnout topení? - Sana ısıtma açın, üşüdüm?

Maďarština:

Jdu si zaplavat do moře. -
Megyek úszni a tengerben.

Ela Zavrtalová, 3. C

Ruština:

Ne, tu vodku si už nedám. - Нет, я уже не даю водку.

Italština:

Tak ta pizza není moc dobrá. - La pizza non è molto buona.

Lucie Matušková, 3. C

Hindština (Indie):

Neboj, ta kobra nekouše. - चिंता मत करो, कोबरा के काटने।

Holandština (Nizozemsko) :

Tady není moc květin. - Hier Niet Veel van de Bloemen.

Julie Kaspříková, 3. C

	Ahoj	Ano	Ne	Děkuji	Prosím
Španělština	Hola	Sí	No	Gracias	Por favor
Francouzština	Salut	Oui	Non	Merci	S'il vous plaît
Němčina	Hallo	Ja	Nein	Danke	Bitte
Ruština	Привет	Да	Нет	Спасибо	Пожалуйста
Angličtina	Hello	Yes	No	Thank you	Please

Markéta Jasvecová, 8.

Vtípy

Turista na Moravě potká babku a ptá se:

„Babičko, kde se tady pálí slivovice?“

„Vidíš ten kostel, mladej? Tak kromě

toho... všude.“

Pan Novák se hádá s výpravčím Českých drah: „Na co máte jízdní řády, když podle nich stejně nejezdíte?“

„A na co bychom potom měli čekárny?“

Co znamená zkratka

GPS?

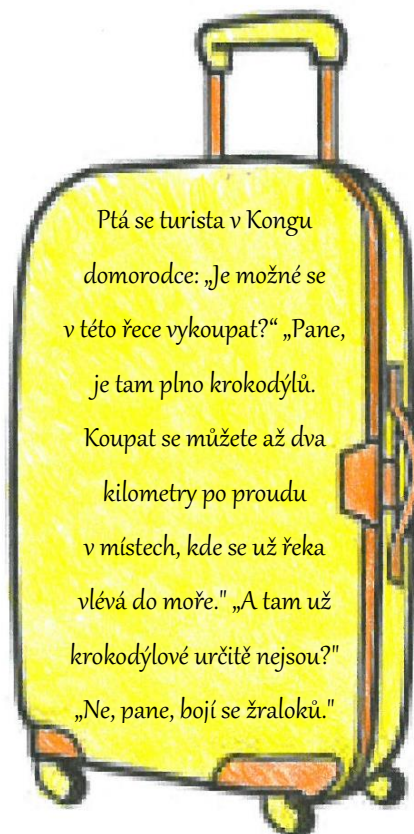
Gde Proboha Sem?!

„Měl jsi v Paříži problém se svou francouzštinou?“ „Já ne -

ale ti, co se mnou mluvili,

ano.“

Ptá se turista v Kongu domorodce: „Je možné se v této řece vykoupat?“ „Pane,

je tam plno krokodýlů.

Koupat se můžete až dva kilometry po proudu

v místech, kde se už řeka

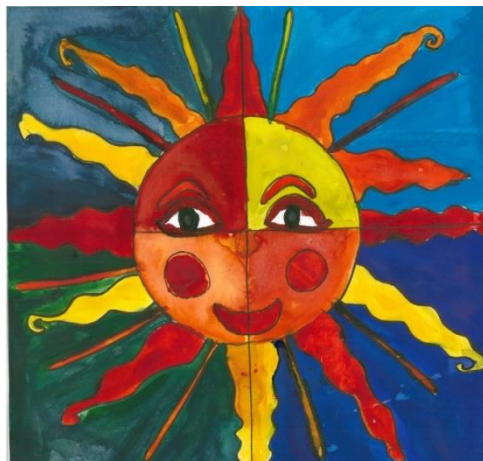
vlévá do moře.“ „A tam už krokodýlové určitě nejsou?“

„Ne, pane, bojí se žraloků.“

Léto je za dveřmi - výtvarné práce žáků 5. B a 6. A

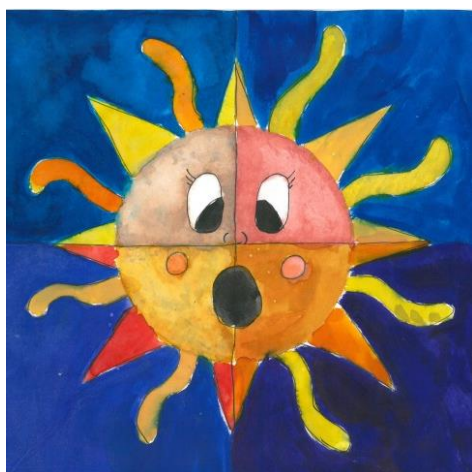
Karolína Kasperová, 5. B

Tereza Lechnerová, 5. B

Aneta Hartošová, 5. B

Lucie Zábojníková, 5. B

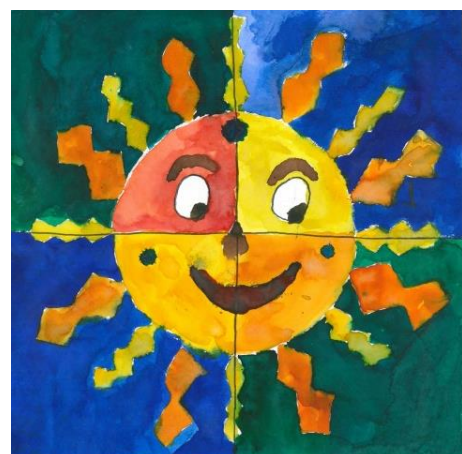
Prázdniny

Prázdniny už budou snad
samé slunce žádný mrak.
Celé léto pohody,
budem sedět u vody.

Konec nudy
žádná škola,
zábava už nás volá.

Pojedeme na dovču,
popíjet budeme kořču.
Relaxovat a užívat,
dobrodružství zažívat!

Michaela Pannová, 8. B

Kateřina Sobková, 5. B

Pavel Wanderburg, 6. A

Tereza Buchtová, 6. A

Anna Blokešová, 6. A